

„**ЛАБОРАТОРИЯ**“ е място за изследване, експериментация и обучение, чиято цел е създаването на нови подходи, решения и действия за изграждане на „**БЪДЕЩЕТО**“. Но за да изградиш „**БЪДЕЩЕТО**“ трябва да преосмислиш **НАСТОЯЩЕТО**, като стъпиш на добре разбраното **МИНАЛО**. Всеки участник от този аналитичен процес, независимо от неговата компетенция, присъства в даденото изследователско място със своя багаж от знания, опит, спомени, преживявания и гледни точки, като по този начин индивидуално допринася за вземане на правилните решения в съчетание с останалите герои в дадено действие, а всяко действие от своя страна изисква първоначално определена **ЦЕЛ**, към която аналитичния път да отведе до вземане на решения.

Но когато има резултат от действията в една **ЛАБОРАТОРИЯ**, той става част от настоящето и сам става част от багажа на бъдещите изследователи.

И процесът от *линеарен* се превръща в *цикличен* .. **UNA STORIA INFINITA**

Градът е в постоянен процес на наслагване на архитектурни пластове. Създаденото вчера се ползва днес, но с времето то периодично има нужда от преосмисляне спрямо променящите се изисквания на живота. Това катализира процес на постоянна регенерация, в който всеки от нас на различно ниво слага отпечатък върху средата.

Съвременните български градове са изложени на интензивна, но слабо контролирана урбанизация, която се отразява негативно на качеството на архитектурата, градската среда и условията на живот. Това е резултат от големите политически промени в най-новата история на България, които рязко сменят посоката на градоустройствените подходи. Последните 30г силно централизираното градско планиране, характерно за комунистическия период, бе премахнато, но не бе заменено с адекватни алтернативни подходи, които да отчитат построеното до сега като го надградят, променят и подобряват. Вместо това сме свидетели на стихийно презастрояване без устойчиво изграждане на инфраструктура и трайна загуба на архитектурна идентичност и качество на живот.

Настоящата изложба поставя въпроса за архитектурно пространствено обновяване на града, адаптирането на градоустройствените политики и планирането като постоянен мултидисциплинарен процес, в който се въвличат, както проектантите така и ползвателите, а в основата му лежи личното преживяване и оценка на заобикалящата ни среда.

Сценографията на изложбата пресъздава концепцията за цикличността на пътя, който извървяваме в наслагването на архитектурните пластове, тръгваме от съществуващото и стигаме пак до него в неговата адаптирана форма. Избраното основно изразно средство – жълто кофражно платно е израз на идеята за града, който е в постоянен процес на „изграждане“.

Изложбата представя изображения, които показват предизвикателствата, в следствие на рязката смяна в подходите към градското пространство. Дава се пример с квартал Чайка в гр. Варна, който в миналото е бил емблематичен жилищен комплекс за комунистическия период, построен през 70-те години на миналия век. Поради локацията си и качеството на публичните пространства, въпреки характерния за периода архитектурен облик и остарелия сграден фонд,

този квартал е силно предпочитан за живот. Инвестиционният натиск е висок и в последните години кварталът се уплътнява, за сметка на зелените площи и без да се отчита неговата характерна визуална идентичност.

Експозицията поставя въпроса за приемането на миналото като даденост, с която следва да се съобразим без да се дава присъда.

Траекторията на изложбата преминава в кръг през трите основни помещения за Sala Tiziano: галерия, експозиционна зала и вътрешен двор, от който се излиза отново в галерията.

Галерията около вътрешния двор, в която първоначално попада посетителя, представлява пътя, който извървяваме, за да осмислим съществуващата архитектурна среда. В тази част се създава преживяването на осъзнаване на настоящето и отчитане на миналото. Добавен е „нов слой“ - декинг от кофражни платна, нивелирани върху дървена рамка, които на места преминават по стените, за да създадат основа и рамка за фотографиите. Арките, които дават поглед към вътрешния двор са „забулени“ с полупрозрачна мрежа. Предвидено е осветление за паната, както и прожектори, които да са насочени към мрежата. Преминаващия човек е поставен в позицията на актьор, а сянката му дава отражение върху мрежата. В дъното на втората галерия е поставен екран, на който ще бъде прожектиран видео разказ за кв. Чайка, създаден с помощта на **Storytelling** похвати от актрисата Ивелина Иванова, която живее и твори във Франция, но често се завръща у дома, за да разказва истории.

Експозиционната зала е пространството за **концепция**, там където на масата е сложен градът – макет на кв. Чайка, който всички заедно трябва да преосмислим. Огледалото символизира безкрайността на проектантските идеи, които ще дадат отражение върху реалността. Масата е израз на необходимостта да се обединяваме и да работим заедно за да може всеки да бъде част от промяна. Макетът дава възможност на посетителя да се докосне до процеса на проектиране. Новите сгради ще се различават и ще бъдат подвижни за да може всеки да участва в преосмислянето на градската му тъкан.

Вътрешният двор е пространството на реализираната градска среда, където се реализира интелектуалния процес, който се е случил до този момент. Градината може да се възприеме като градската среда дефинирана от заобикалящата я архитектура. Сенките на преминаващите през галерията посетителите, отразени по белите платна зад арките, са знак за промяната, която започва от съществуващото положение, защото решенията за утрешния град са тук и сега.

Зелената градина и дървото, около които осъзнаваме, че сме се движили, показват какъв трябва да е приоритетът на утрешния град – а именно природата, като заемаща централно място в средата ни на обитаване, като основно решение на екологичните предизвикателства, **ПРЕД КОИТО СМЕ ИЗПРАВЕНИ!**

LABORATORY is a space for exploring, experimenting and education, that aims at creating new approach, solutions, and actions in generating the FUTURE. But creating FUTURE requires consideration and understanding of PRESENT that has inherited well understood PAST. Every party in that analytic process, regardless of competence, life experience and different viewpoints, is part of this process and thus the individuals influence taking the correct decisions when the initially defined goal is correctly selected and articulated.

When the course of action in the LABORATORY is successful, the result becomes part of the PRESENT and enhances the expertise of the next researchers in the line of time.

Thus the linear process becomes cyclic... **UNA STORIA INFINITA**

The city is a constant process of upgrading and overlapping of architectural layers. Significant part of what has been created yesterday is still in use today, but time requires periodic renovation and updates so as to answer the changes in city life.

This catalyzes a process of constant regeneration that carries the “foot print” of every generation.

Contemporary Bulgarian cities are subject to intensive, but poorly controlled urbanization that proves to be hostile to the quality of urban life and architecture. This is the result of the enormous political change in Bulgarian history at the end of XX century – a change that abruptly transformed the town planning approach. Last 30 years the city planning that had been centrally accomplished during the communist period, was actually cancelled. But no valid alternative was put in place to evaluate the state of the current urban plans, constructions already built, and no ways of upgrading reconstruction and renovation were created. We witness oversized constructions without infrastructure and irreplaceable loss of architectural identity and city life quality.

The exhibition raises the question of architectural renovation of the city space that concerns the personal experience and evaluation of the environment. We are trying to find the correct way to solve the problems of renovation without cancelling the past and by organizing multidisciplinary teams of work that include specialists with different and various background. This is not an easy task as the city fabric reveals dynamic changes that are sometimes difficult to predict.

The scenography of the exhibition recreates the conception of the cyclical character of the road we pass when upgrading the architectural layers – starting from the present and reaching its new adapted up-to-date form. The chosen method of presentation displays yellow wooden decking that indicates the constant change and regeneration of buildings in the city fabric, part of which is always in construction.

The exhibition presents images revealing the contradictions that followed the abrupt replacement of the town planning methods in the 90-ths. A residential quarter located in Varna has been chosen to illustrate a successful example of the urban planning during communist time. It has been realized in the 70-ths. The quality of the location and the public spaces achieved, in spite of the architectural vision and the outdated construction methods, make this quarter still an attractive and

preferred residential region. The pressure of the investors chasing the highest profit increased the density of construction to an extent that the identity of the space is no longer visible.

The exhibition puts forward the problem of accepting the past as something inevitably given that should be taken into account without being subject to unfair judgment and categorical denouncement.

THE TRACK that brings to view the correct sequence of the exhibits passes through three basic spaces: gallery, exhibition hall and patio and then the route goes back to the gallery again

THE GALLERY that surrounds the patio and welcomes the visitor personifies the way, that we should pass in order to accept the current architectural environment and to evaluate it. A new layer is added – a decking of formwork panels /platforms/, fixed on a wooden frame that partly pass on the walls to create a base for the photo images. The arches that frame the image of the patio are partly veiled by a semitransparent mesh. Illumination is provided for the planes and for the mesh, the visitor walking along the track is put in the position of a participant in the performance where the shadows of the visitors move on the mesh with the walk along the track. A screen is put in the end of the second gallery where will be projected a story revealing the Chaika residential zone created by Storytelling methods by Ivelina Ivanova – an artist living and working in France.

THE EXHIBITION HALL is a conception space where the model of Chaika quarter is placed on the table for research and discussion. The mirrors on the wall symbolize the infinity of the design ideas that could be materialized in real. The discussion table is a symbol of the necessity of common efforts that proceed the successful change that we expect. The model visualizes the process of design work. The newly suggested buildings will be mobile so that every visitor willing to participate could make his own suggestion for change...

THE PATIO is the space for the materialized urban environment created by the preceding intellectual effort. The garden could be interpreted as the urban environment defined by the surrounding architecture. The shadows of the visitors reflected on the white plains behind the arks are tokens of the change that is going on without a pause here and now.

THE GREEN GARDEN and the tree, that turns to be the point around which we have travelled, stand in the middle as a priority that is undeniable – nature is a main element of the living environment that we should take into consideration, preserve and make irrevocable part of city fabric in every part of the city!